

ДЕРЖАВНІ, ПОЛІТИЧНІ ТА ГРОМАДСЬКІ ДІЯЧІ

Андрійчук Юрій Андрійович - випускник 1971 р. Кандидат економічних наук (2001). Учасник ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС.

З 2001 р. по 2003 р. - заступник **Державного секретаря Міністерства палива та енергетики України**. З 2003 р. – директор з питань взаємовідносин з енергогенеруючими компаніями дочірнього підприємства "Газ України" Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України". З 2004 р. по 2006 р. – член Національної комісії регулювання електроенергетики України. У 2006 р. призначений головою Житомирської обласної державної адміністрації.

Заслужений енергетик України. Нагороджений орденом "За заслуги" III ст., Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

Анопченко Олександр Михайлович – випускник 1973 р. З 1975 р. – старший агроном Держінспекції з карантину рослин МСГ СРСР в Українській РСР. У 1980 р. брав безпосередню участь у створенні Республіканського фумігаційного загону. З 1990 р. обіймає посаду начальника Державної інспекції з карантину рослин м. Києва. **Один із авторів і розробників Закону України «Про карантин рослин», Статуту державної служби з карантину рослин, Правил фітосанітарного контролю на державному кордоні України.**

У 2005 р. нагороджений орденом «Знак Пошани» Міністерства аграрної політики України.

Байтала Василь Дем'янович – студент лісгосподарського факультету КЛГІ (1939-1941 рр., закінчив у січні 1944 р.). **Міністр лісового господарства УРСР (1981-1987 рр.)**. Заслужений лісовод Української РСР (1972).

Бауер Теофіл Йосипович – закінчив економічний факультет у 1988 р. Кандидат економічних наук. З 1998 р. по 2003 р. працював на посаді голови Чернівецької обласної державної адміністрації. З 2004 р. по 2008 р. **надзвичайний і повноважний посол України в Румунії.**

Нагороджений: орденом «За заслуги» III ступеня, медаллю «За відвагу» (отримав в Афганістані), Почесною грамотою Кабінету

Міністрів України.

Бойко Віктор Олексійович – випускник факультету механізації сільського господарства 1985 р. Кандидат наук з державного управління (2004). Депутат Верховної Ради України IV скликання, заступник Міністра аграрної політики України (2009), Міністр охорони навколишнього природного середовища України (2010 р.).

Удостоєний звання «Заслужений працівник сільського господарства України» (2003).

Власюк Олександр Степанович – закінчив економічний факультет у 1979 р. Доктор економічних наук, директор Національного інституту проблем міжнародної безпеки. Член Державної комісії з питань економічного і соціального розвитку, член експертної ради ВАК України, член Міжвідомчої комісії з питань фінансової безпеки при Раді національної безпеки і оборони України.

Власенко Юрій Петрович – у 1984-1991 рр. – студент УСГА, у 2003-2007 рр. – аспірант НАУ. У 2008 р. здобув другу вищу освіту в Навчально-науковому інституті післядипломної освіти НАУ. **Голова правління ВАТ «Черкасиобленерго».**

За високу ділову активність, позитивну динаміку розвитку компанії та ефективність її роботи у 2007 р. Асамблеєю ділових кіл нагороджений нагрудним знаком «Топ-менеджер України», «Лідер української економіки»; у 2008 р. Митрополит Київський і всієї України Предстоятель Української Православної Церкви Блаженніший Володимир за значний

внесок у розбудову України, заслуги перед українським народом та Українською Православною Церквою і благодійну діяльність нагородив Знаком Ордена «Святий Князь Володимир» IV ступеня з присвоєнням титулу: «Лицар Ордена «Святий Князь Володимир»»; Міжнародним Академічним Рейтингом популярності «Золота Фортуна» нагороджений Орденом «Слава на вірність Вітчизні» III ступеня; в рамках загальноукраїнського проекту «Лідер промисловості та підприємництва України - 2007» Президент Українського союзу промисловців і підприємців А.К. Кінах за вагомий внесок у розвиток економіки вручив диплом та Пам'ятний знак «Лідер».

Гадзало Ярослав Михайлович – випускник факультету захисту рослин (1983). Доктор сільськогосподарських наук, професор, академік НААН, заступник Міністра аграрної політики України (2007).

Удостоєний звання «Заслужений працівник сільського господарства України» (1998), нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (2001), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2000).

Дідовець Сергій Разумович – випускник Київського ветеринарного інституту (1941). У 1953-83 рр. – начальник Главку ветеринарії з держветінспекцією Мінсільгоспу УРСР, член колегії міністерства. Працював в Українському науково-дослідному ветеринарному інституті.

Заєць Іван Олександрович – випускник економічного факультету (1974). Депутат Верховної Ради України I, II, III, IV, скликань. У 2000-2002 рр. працював на посаді Міністра екології та природних ресурсів України.

Заєць І.О. – один із засновників Народного Руху України та інших громадсько-політичних об'єднань, зокрема «Спадщина» та «Зелений світ». Має урядові нагороди

Кіртбая Ігор Олександрович – (1939-1991) у 1961 р. закінчив з відзнакою факультет електрифікації сільського господарства. Працював у Казахстані, на Уралі,

Україні, але більшу частину свого трудового життя – у Сибіру (Тюменська Північ) на посадах начальника механізованої колони №14 „Ураленергострой», керуючого трестами «Запсибелектросетьстрой» та «Надымелектросетьстрой» (1979-1981), останній ним був і заснований. **Все, що пов'язано з освоєнням у Західному Сибіру нафтових і газових родовищ, в першу чергу пов'язано із прізвищем І.Кіртбая.**

Лауреат Державної премії СРСР (1967), відзначений премією Тюменського комсомолу ім. Д.Менделєєва (1970). За найвищу в галузі продуктивність праці, ефективне використання матеріальних ресурсів, найвищу рентабельність трест «Запсибелектросетьстрой» був занесений на Всесоюзну Дошку пошани ВДНГ СРСР.

Помер у Москві в 1991 р., похований в Абхазії. Його ім'я носить одна із вулиць м. Сургута.

Ковтун Василь Петрович – у 1967 р. закінчив факультет електрифікації сільського

господарства. З квітня 1978 р. очолив створене Вінницьке обласне міжгосподарське виробниче енергетичне об'єднання „Облміжколгоспенерго», яке у 1981 р. було реформовано в „Облсільгоспенерго», у 1986 р. – в „Облагропроменерго», у 1998 р. – в **ТОВ „Вінницяоблагропроменерго»**. У 1987 р. закінчив курс навчання у Всесоюзній вищій школі управління АПК у галузі сучасних методів економіки, планування і управління.

Нагороджений медалями „За доблесну працю на ознаменування 100-річчя від дня народження Леніна” (1970), „За трудову доблесть” (1977), „Ветеран праці” (1985) та трудовою відзнакою „Знак пошани” (2003).

Козаченко Леонід Петрович – у 1977 р. закінчив факультет механізації сільського господарства. Генеральний директор АТ «Украгробізнес» (1991), ТОВ «Агроленд»

(2000), **віце-прем'єр-міністр України з аграрних питань** (2001-2002), президент Ліги підприємців АПК (1997-2002), президент ВГО «Українська аграрна конфедерація» (з 2002 р.), радник Президента України (2005-2006). Президент товарної біржі «Українська ф'ючерсна біржа», віце-президент Українського Союзу Промисловців та Підприємців, Член Ради роботодавців і товаровиробників при Президентові України, член Національної ради соціального партнерства.

Заслужений працівник сільського господарства України (1998), нагороджений Почесною грамотою Верховної ради України та Почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

Кравчук Володимир Іванович - закінчив факультет механізації сільського господарства (1973). Доктор технічних наук (2005), професор (2001), член-кореспондент НААН (2007).

Заступник директора дослідного господарства „Терезине”, голова правління

колгоспу ім. Ілліча (КСП „Вільнотарасівське”) Білоцерківського району Київської області (1985-1994), заступник Міністра машинобудування, ВПК і конверсії Мінпромполітики України – директор Державного департаменту тракторного і сільськогосподарського машинобудування (1995-2002), завідувач кафедри сільськогосподарського машинобудування Національного аграрного університету (2000-2002), заступник начальника Управління координації здійснення аграрної

політики, завідувач сектору з питань розвитку технічної політики в аграрній сфері, соціальної інфраструктури та підприємництва у сільській місцевості Секретаріату Кабінету міністрів України (2002-2007), директор Українського науково-дослідного інституту по прогнозуванню та випробуванню техніки і технології для сільськогосподарського виробництва ім. акад. Л.В.Погорілого (УкрНДПВТ) (з 2007 р.).

Депутат Верховної Ради (1994-1998); заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань АПК, земельних ресурсів та соціального розвитку села; віце-президент Української асоціації аграрних інженерів. Заслужений працівник сільського господарства України, двічі лауреат Державної премії України (1992, 2001).

Кохненко Григорій Федорович – закінчив лісоінженерний факультет КЛГІ у 1937 р. Працював у 60-х роках **міністром меблевої промисловості та теслярських виробів УРСР**.

Куянов Віктор Васильович – випускник 1968 р. Із 1967 р. - начальник головного управління механізації та електрифікації сільського господарства; заступник; перший заступник голови Держкомсільгосптехніка. 1985 - перший заступник голови Держагропрому УРСР по виробничо-технічному забезпеченню сільського господарства. 1986 - заступник міністра сільського господарства, начальник управління забезпечення тваринництва ремісничо-технологічним обладнанням; 1991 - заступник начальника головного управління, нині заступник генерального директора ВО "Агрообладнання". У 1990 р. обраний **Народним депутатом України**. Член Комісії ВР України з питань агропромислового комплексу, перший заступник Голови "Укрсільгосптехніки".

Нагороджений двома орденами Трудового Червоного Прапора, орденом "Знак Пошани", чотирма медалями, Почесною грамотою Президії ВР УРСР.

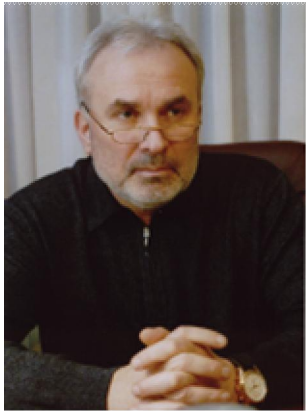
Лінчак Михайло Степанович – закінчив агрономічний факультет. Працював головою правління колгоспу «8 Березня» Володарського району Київської області.

Член Соціалістичної партії України. **Депутат Верховної Ради України**.

Лук'янов Борис Миколайович – закінчив лісогосподарський факультет у 1946 р. Призначався головою ДЕК КЛГІ, **міністр лісового господарства УРСР (1966-1980)**.

Мартинівський Валерій Павлович – випускник зооінженерного факультету (1983). Депутат ВРУ (1998-2002, 2002-2006), заступник голови комітету Верховної ради України з питань аграрної політики та земельних відносин, президент ЗАТ „Аграрний союз” м. Дніпропетровськ (1997), Голова правління заводу Дніпрометалопром (2006-2008), **радник Прем’єр-Міністра України (2008).**

Заслужений працівник сільського господарства (2001), кандидат сільськогосподарських наук (2004), Державний службовець 1 рангу (2002).

Мовчан Микола Михайлович – випускник факультету агрохімії і ґрунтознавства (1978). Кандидат сільськогосподарських наук. **Заступник міністра охорони навколишнього природного середовища України (2008-2010).**

Момотенко Микола Петрович – у 1957 р. закінчив факультет механізації сільського господарства. З 1964 по 1965 р. – заступник голови, 1965-1970 рр. – перший

заступник, 1970-1978 рр. – голова Українського республіканського об’єднання Ради Міністрів УРСР „Укрсільгосптехніка”, з 1978 р. – **голова Державного Комітету Української РСР по виробничо-технічному забезпеченню сільського господарства – „Держкомсільгосптехніка”.**

Депутат Верховної Ради Української РСР.

Підвищенням ефективності навчального процесу і наукових досліджень, зміцненням матеріально-технічної бази в 1970-1981 рр. факультет механізації сільського господарства університету завдячує М.П.Момотенку, рішенням якого щорічно здійснювались безкоштовні поставки сільськогосподарської техніки для навчального процесу на суму 100 тис. крб. З метою посилення практичної підготовки випускників сільськогосподарських вузів за його вказівкою було виконано проект і здійснено будівництво машинного двору у с.

Новосілки Києво-Святошинського району, який у 1979 р. було передано за наказом Українській сільськогосподарській академії.

Його ім'я присвоєно кафедрі технічного сервісу та інженерного менеджменту ННТІ НУБіП України, фундамент якої закладено у 1979 р. «Укрсільгосптехнікою».

Мороз Олександр Олександрович – закінчив факультет механізації сільського господарства (1965). З березня 1990 р. народний депутат України 5 скликань, 1994-1998 рр. та 2006-2007 рр. – **голова Верховної Ради України**, червень 1998 р. - січень 2000 р. –

голова Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин. Співголова Конституційної Комісії України (листопад 1994 р. – серпень 1996 р.), співзасновник Соціалістичної партії України, її голова.

Автор понад двох тисяч публікацій у різних українських та зарубіжних виданнях. Випустив півтора десятка книг художнього та публіцистичного змісту. Член конгресу літераторів України, лауреат кількох міжнародних літературних премій. Нагороджений у 1978 р. медаллю «За трудову доблесть», від ордена Ярослава Мудрого відмовився.

Ніколаєнко Станіслав Миколайович – у 1978 р. закінчив факультет механізації

сільського господарства. Доктор педагогічних наук (2009 р.), професор. З 1994 р. – народний депутат України; секретар Комітету з питань науки і освіти (з 1998 р.); 2002-2004 рр. – голова Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти; 2005-2007 рр. – **Міністр освіти і науки України**.

У 2005 р. заснував громадську раду освітян і науковців України (ГРОНУ), з грудня 2007 р. на постійній основі працює її головою.

Відзначений почесними званнями „Заслужений працівник освіти”, Заслужений працівник народної освіти”, нагороджений орденом „За заслуги” III ступеня.

Печеров Андрій Васильович – закінчив факультет механізації сільського господарства. 1971 р. - перший заступник голови Київського обласного виробничого об'єднання «Сільгосптехніка». 1978 р. - перший заступник голови Київського обласного виробничого об'єднання по виробничо-технічному забезпеченню сільського господарства Держкомсільгосптехніки УРСР. 1979 р. - начальник управління сільського господарства Київського облвиконкому. 1982 р. - слухач Академії народного господарства при Раді Міністрів СРСР. 1984 р. - заступник завідуючого відділом сільського господарства і харчової промисловості Одеського ОК КПУ. 1985 р. - заступник голови облвиконкому, голова планової комісії, голова виконкому Одеської обласної Ради. 1990 р. - голова республіканського ВО по агрохімічному забезпеченню сільського господарства «Укрсільгоспхімія».

Делегат **XXVII з'їзду КПРС, XXVII з'їзду КПУ, XIX Всесоюзної партконференції КПРС, депутат ВР УРСР XI скликання, обласної ради; член ради колгоспів СРСР, народний депутат Верховної ради України першого скликання. Голова Комісії ВР України з питань планування, бюджету, фінансів і цін.**

Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани», медалями.

Погорілий Леонід Володимирович – закінчив факультет механізації сільського

господарства (1958). З 1958 р. по 1960 р. – старший науковий співробітник **Української машиновипробувальної станції (УкрМВС), 1960-1962 рр. – керівник лабораторії випробувань бурякових машин, 1962-1976 рр. – головний інженер, заступник директора з наукової роботи УкрМВС.**

Доктор технічних наук (1976), професор (1981), **академік ВАСГНІЛ (1988), НААН (1991), Російської академії сільськогосподарських наук, Академії інженерних наук України (1998), лауреат Державної премії в галузі науки і техніки (1992), премії Ради Міністрів УРСР (1979), заслужений діяч науки і техніки України (1996), член Асоціації сільськогосподарських інженерів США — ASAE (США).** Нагороджений орденами Трудового Червоного прапора (1977), Дружби народів (1986), 3 медалями СРСР і України.

Самоплавський Валерій Іванович – навчався на факультеті лісового господарства (1969-1974). **Міністр лісового господарства** (1987-1997), у 1994 р. перший Віце-прем'єр-міністр України, голова Державного комітету лісового господарства України (1997-2002), член Комісії з питань аграрної та земельної реформи при Президентові України (1997-1999), **народний депутат України** (1989-1991 – СРСР, 2002-2005), голова Товариства Лісівників України.

Кандидат економічних наук (1993). Має почесні звання та нагороди, зокрема, він заслужений лісовод Української РСР (1986), нагороджений Почесною відзнакою Президента України (1996), орденом «За заслуги» II ст. (1999), орденом «За заслуги» I ст. (2002).

Сінченко Віктор Миколайович – закінчив агрономічний факультет (1976). Кандидат сільськогосподарських наук (1999). З 1984 р. – голова правління колгоспу «Дружба» с. Мирівка, а з 1986 р. по 1989 р. – перший заступник голови райради Кагарлицького району, голова Кагарлицького районного агропромислового об'єднання. Працював на посаді голови правління рідного колгоспу «Перемога». У 1996-2005 рр. обіймав посаду голови Кагарлицької держадміністрації.

Народний депутат України VI скликання. Депутат Кагарлицької районної (1990-1998) та Київської обласної (1998-2009) рад.

Нагороджений орденами князя Ярослава Мудрого V (1999), та IV (2004) ступенів, орденом святого рівноапостольного князя Володимира I ступеня (1998). Відзначений медаллю «За трудову доблесть» (1984), почесною грамотою ВР України.

Солдатов Анатолій Гаврилович – народився у 1908 р. на Донеччині. Протягом 1925-1927 рр. навчався в В-Анатольській професійній Лісовій школі, впродовж 1931-1936 рр. – у Київському лісотехнічному інституті.

Директор Київського лісогосподарського інституту у 1938-1940 рр., 1945-1946 рр.
Міністр лісового господарства України (1949-1953).

Старченко Василь Федорович (1904-1948) – закінчив факультет організації сільського господарства КСГІ у 1929 р.; аспірантуру при Українському науково-дослідницькому інституті цукрової промисловості (1932). Був директором і науковим керівником Миронівської дослідно-селекційної станції (1934-1938). У 1938-48 рр. – заступник Голови РНК, з 1946 – Ради Міністрів УРСР, з питань науки і культури. Член-кореспондент АН УРСР.

Томін Євген Фролович – випускник зооінженерного факультету (1978). **Голова Полтавської обласної державної адміністрації (2000-2003)**, перший заступник та заступник голови Київської обласної державної адміністрації (1992-2000), голова Броварської райдержадміністрації Київської області (1988-1992), голова правління Украгролізинг (2003-2007), **проректор Київського Національного університету ім. Т. Шевченка** (з 2008 р. по теперішній час).

Заслужений працівник сільського господарства, нагороджений орденом „Знак пошани”.

Тюленєв Микола Олександрович (1889-1969) – у 1911 р. закінчив сільськогосподарське відділення КПІ. Агромеліоратор, доктор сільськогосподарських наук (1940), професор (1955), член-кореспондент Академії наук УРСР (1948).

Деякий час **працював у Департаменті землі**, згодом близько десяти років був науковим співробітником Радовельської болотної дослідної станції на Житомирщині.

Працював на різних посадах, найдовше в Українському науково-дослідному Інституті гідротехніки і меліорації та в Інституті Фізіології рослин і агрохімії АН УРСР.

Був визнаним авторитетом у галузі освоєння осушуваних земель, автором численних робіт з агротехніки зернових і кормових культур на осушуваних землях, розробив методику дослідної справи на торфових ґрунтах, яка знайшла застосування у

всесоюзному масштабі, підготував численні кадри агрометеліораторів, учених-кандидатів наук, брав участь в усіх значних меліоративних проектах.

Швиденко Анатолій Зіновійович – випускник лісогосподарського факультету (1959). Доктор с.-г. наук (1982), професор (1983), провідний науковий співробітник Міжнародного інституту прикладного системного аналізу (м.Лаксенбург, Австрія), **академік Міжнародної академії інформатизації** (з 1994), директор Всесоюзного науково-дослідного і інформаційного центру з лісових ресурсів Державного комітету СРСР з лісу, м. Москва (1988-1992), віце-президент Міжнародної асоціації досліджувачів бореальних лісів (з 2002), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1990), почесний професор НАУ (2007). Нагороджений почесним знаком «Ветеран лесоустроїства» (1982), орденом «Знак пошани» (1986), Дипломом II-го ступеня Організації Об'єднаних націй за наукові і технологічні досягнення в охороні зовнішнього середовища (2006)

Працював у лісовпорядкувальних та лісогосподарських підприємствах Далекого Сходу (1959-1965), навчався в аспірантурі (1965-1988), працював асистентом, доцентом, професором, завідувачем кафедри лісової таксації. З 1988 р. працював директором Всесоюзного науково-дослідного інформаційного центру лісових ресурсів СРСР (м. Москва). З 1993 р. – провідний науковий співробітник Проекту лісових ресурсів Міжнародного інституту прикладного системного аналізу (Австрія).

Швиденко Микола Васильович – закінчив економічний факультет у 1988 р. Депутат Верховної Ради України I та IV скликань. У 1994-1997 рр. – **Міністр рибного господарства України**, а з 1997 р. по 2002 р. та з липня 2008 р. – голова Державного комітету рибного господарства України.

Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня, орденом «За заслуги» II ступеня, орденом Святого Володимира та медаллю 300 років Російському флоту.

АКАДЕМІКИ НАН ТА НААН УКРАЇНИ

Касьяненко Володимир Григорович (1901-1981) – після закінчення Київського

ветеринарно-зоотехнічного інституту (1926) працював асистентом, доцентом, завідувачем кафедри анатомії сільськогосподарських тварин (1938-1946). У 1938 р. захистив докторську дисертацію. Під час Великої Вітчизняної війни працював заступником директора Свердловського сільськогосподарського інституту, завідувачем кафедри анатомії. У 1946 р перейшов до Інституту зоології АН УРСР, де керував відділом еволюційної морфології (1946-1954) і був директором цього інституту (1950-1963). У 1950 р. його обрано академіком АН УРСР, головою правління республіканського товариства анатомів, гістологів і ембріологів (1956) та заступником голови Всесоюзного товариства (1958).

Брав активну участь у громадському житті держави – обирався депутатом районної та обласної рад. Серед нагород орден Леніна та багато медалей.

Крамаров Володимир Савович (1906-1987) закінчив факультет механізації сільського господарства Київського інституту механізації та електрифікації сільського господарства (КІМЕСГ) (1929). Доктор технічних наук (1948), професор (1949), академік.

Працював у Московському інституті механізації і електрифікації сільського господарства; 1949-1950 рр. – старший науковий співробітник Всесоюзного інституту механізації сільського господарства (Москва). 1950-1954 рр. – професор, завідувач кафедри ремонту тракторів, автомобілів і сільськогосподарських машин (1951), заступник директора з навчальної роботи, з навчальної та наукової роботи (1953), з навчальної роботи (1954) Київського сільськогосподарського інституту (КСГІ); 1954-1956 рр. – проректор з навчальної роботи Української орден Трудового Червоного Прапора сільськогосподарської академії (УСГА) (перейменованого КСГІ), член-кореспондент ВАСГНІЛ (1956); 1956-1959 рр. – ректор УСГА, віце-президент УАСГН (1957-1959).

1959-1971 рр. – директор Українського науково-дослідного інституту механізації і електрифікації сільського господарства; 1968-1976 рр. – завідувач, 1976-1986 рр. – професор-консультант кафедри ремонту тракторів, автомобілів і сільськогосподарських машин УСГА.

Неодноразово обирався до партійних та керівних виборних органів. Нагороджений трьома орденами Трудового Червоного Прапора, орденом „Знак Пошани”, Почесною Грамотою Президії Верховної Ради УРСР, Грамотою Міністерства сільського господарства УРСР, Почесною Грамотою ЦК ЛКСМУ – за успішну науково-педагогічну роботу, медалями «За доблесний труд у період Великої Вітчизняної війни», «За оборону Москви», золотою та срібною медалями ВДНГ.

Мацука Генадій Варлампійович – вчений у галузі молекулярної біології і генетики. **Академік НАН України** (1985), доктор біологічних наук (1973), професор (1975).

Закінчив Київський ветеринарний інститут у 1955 р. Працював у галузі сільського господарства, а з 1959 р. – у системі Академії наук УРСР. З 1973 р. по 2003 р. – **директор Інституту молекулярної біології і генетики НАН України**, завідувач відділу структури і функцій нуклеїнових кислот (з 2003 р. почесний директор Інституту).

У 1988-2003 рр. – академік-секретар Відділення молекулярної біології, біохімії, експериментальної та клінічної фізіології НАН України.

Був віце-президентом Українського товариства генетиків і селекціонерів, головою Національного комітету з боротьби із захворюванням на СНІД при Президентові України (1993-1995), членом Національної комісії з радіаційного захисту населення України при Верховній Раді України, членом Національного комітету України з програми ЮНЕСКО «Людина та біосфера», головним редактором журналу «Біополімери і клітина», членом редакційної колегії журналів «Microbiologia» (Італія), «Ukrainica Bioorganica Acta» та інших.

Лауреат премії ім. О.В.Палладіна УРСР (1979), лауреат Державної премії УРСР в галузі науки і техніки (1986), Заслужений діяч науки і техніки України (1997), Лауреат п'ятої загальнонаціональної програми «Людина року» в номінації «Вчений року» (2001).

Відмінник освіти України. Має урядові нагороди: Ордени «Знак Пошани» (1980), Трудового Червоного прапора (1986), князя Ярослава Мудрого V ступеня (2003) та інші.

Підгорський Валентин Степанович – випускник ветеринарного факультету.

Вчений у галузі мікробіології, мікробної біотехнології та мікробіологічних методів захисту довкілля. Доктор біологічних наук, професор, академік НАН України (2006). Директор Інституту мікробіології і вірусології ім. Д.К.Заболотного НАНУ.

Вчений є автором понад 330 наукових праць, має 45 авторських свідоцтв на винаходи. Протягом багатьох років викладає у Київському національному університеті ім. Т.Шевченка. Під його науковим керівництвом підготовлено цілу когорту науковців. Вчений є президентом Товариства мікробіологів України ім. С.Виноградського, головним редактором «Мікробіологічного журналу». Здійснює керівництво державною науково-технічною програмою «Мікробні біотехнології» при Міністерстві освіти і науки України.

Заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, академічних премій ім. Д.К.Заболотного і І.І.Мечнікова НАН України. Нагороджений почесною грамотою Верховної Ради України.

Погребняк Петро Степанович (1900-1976) – український вчений-лісівник та

грунтознавець. Очолював кафедру загального лісівництва Українського лісотехнічного інституту (1933 – 1939 рр., а потім з 1944 р. по 1949 р.), кафедру лісового ґрунтознавства у 1939-1941 рр. Паралельно з роботою на кафедрі загального лісівництва з 1944 р. очолював протягом 10 років Інститут лісівництва (з 1954 р. – Інститут лісу) Академії наук України. З 1948 р. дійсний член Академії наук УРСР, а 1948-1952 рр. – її віце-президент. З 1949 р. працював у системі АН УРСР, інших наукових закладах.

У 1945 р. брав участь, як член делегації від України, в установчій сесії Організації Об'єднаних націй, яка відбулася у м. Сан-Франциско.

Романенко Віктор Дмитрович – закінчив ветеринарний факультет у 1954 р.

Доктор біологічних наук, професор, **академік НАН України** (1988).

Працював старшим науковим співробітником Інституту фізіології ім. О.О.Богомольця, заступником голови вченого секретаря Президії Академії наук. З 1972 р. – завідувач відділом екологічної фізіології водяних тварин **Інституту гідробіології Академії наук**, а з 1980 р. – **директор** цього інституту.

Автор понад 300 наукових робіт. Президент Гідроекологічного товариства України, головний редактор міжнародного «Гидробиологического журнала», член редколегії наукових часописів «Морський екологічний журнал», «Химия и технология воды», «Экология моря».

Обирався народним депутатом і членом Верховної Ради СРСР, заступником голови комітету з питань екології та раціонального використання природних ресурсів Верховної Ради СРСР (1989).

Заслужений діяч науки і техніки України (1991), двічі удостоєний Державної премії України в галузі науки і техніки (1995, 2004), премії НАН України ім. В.Я.Юр'єва, премією НАН України ім. І.І.Шмальгаузена (2002).

Горегляд Харитон Степанович (1898-1985) – закінчив Київський ветеринарно-зоотехнічний інститут у 1925 р. **Академік Національної академії наук Білорусії** (1950), академік Академії сільськогосподарських наук БРСР (1957-1961), доктор ветеринарних наук (1939), професор (1939). Заслужений діяч науки Білоруської РСР (1949). Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора (1951, 1966), медалями.

З 1928 р. працював в галузі практичної ветеринарії в Білорусії. З 1934 р. по 1960 р. – завідувач кафедри ветеринарно-санітарної експертизи Вітебського ветеринарного інституту (1941-1944 рр. – у Троїцькому ветеринарному інституті) і завідувач відділу санітарії і зоогієни ННІ Академії сільськогосподарських наук БРСР. Брав участь у створенні Інституту тваринництва АН БРСР, директором якого він був до 1954 р.

Буркат Валерій Петрович – випускник зоотехнічного факультету (1961). Доктор

сільськогосподарських наук (1989), **академік НААН** (1995), віце-президент НААН (1996-2001), академік – секретар відділення зоотехнії НААН (2001-2005).

Протягом 1980-1990 рр. – заступник директора Інституту розведення та генетики тварин НААН, з 1997 р. – його директор; 1993-1996 рр. – генеральний директор Національного об'єднання по племінній справі у тваринництві, директор інституту розведення і генетики тварин НААН (з 2002 р.).

Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1993) та премії НААН „За видатні досягнення в аграрній науці”, нагороджений Почесною відзнакою Президента України (1996), відзначений премією В.Я.Юр'єва Національної академії наук України (1997), заслужений діяч науки і техніки України (2002).

Василенко Петро Мефодійович (1900-1999) – у 1929 р. закінчує педагогічне відділення Київського сільськогосподарського інституту. Видатний вчений у галузі

машинобудування та сільськогосподарської механіки. Доктор технічних наук (1949), професор (1949), **академік ВАСГНІЛ** (1956), **УААН** (1991), РАСГН. Засновник школи землеробської механіки в Україні.

З 1932 р. займає посади – доцента Інженерно-економічного інституту (1932-1934) та доцента Інституту ґрунтознавства при Київському сільськогосподарському інституті (1934-1935), а за сумісництвом – асистента (1932-1933), доцента (1933-1935), завідувача кафедри сільськогосподарських машин (1935-1941, 1944-1962) Київського інституту механізації та електрифікації сільського господарства, який згодом був об'єднаний з Київським сільськогосподарським інститутом. У 1944-1946 рр. завідував відділом Інституту машинознавства і сільськогосподарської механіки АН УРСР. З 1957 р. по 1962 р. обіймав посаду академіка-секретаря відділення механізації і електрифікації сільського господарства Української академії сільськогосподарських наук. З 1962 р. і до самої смерті був професором-консультантом кафедри сільськогосподарських машин НУБіП України.

Нагороджений орденом «Знак Пошани», медалями, Почесною грамотою Президії Верховної Ради Української РСР.

Городній Микола Михайлович – випускник 1958 р. (факультет агрохімії та ґрунтознавства). Доктор сільськогосподарських наук (1985) професор (1986), **академік НААН** (1995). Працював деканом факультету агрохімії та ґрунтознавства в 1972-1976рр. та 1985-1988рр.

Нагороджений дипломами ВДНГ СРСР, УРСР та 2 золотими й 2 срібними медалями ВДНГ СРСР, орденом "За заслуги" III ступеню (1998), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2003), Знаком Міністерства аграрної політики (2002).

Обраний членом АН Нью-Йоркської (1996) та Академії технологічної кібернетики України (1993), член агрономічної спілки США. Заслужений працівник вищої школи України (1986), Лауреат премії ім. Д.Прянишникова (1974), Державної премії України в галузі науки і техніки (1996). Включений до енциклопедії "Хто є хто у світі" (1999) і "Хто є хто в Києві". Один із 500 осіб – "Провідні інтелектуали світу" (2003).

Дем'яненко Миколи Яковича – закінчив економічний факультет у 1962 р. Доктор економічних наук (1990), професор (1994), **академік НААН**.

З 1992 р. – дійсний член Європейського наукового товариства гербологів. У 1993 р. і 1995 р. брав участь у роботі 8-го і 9-го Європейських симпозіумів гербологів у Брауншвейгу і Будапешті. Є заступником голови Українського гербологічного товариства. З 1994 р. – експерт Укрдержхімкомісії з випробовування та реєстрації хімічних засобів захисту рослин, а з 1998 р. – позаштатний консультант Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.

Наукова діяльність відзначена медалями ВДНГ колишнього СРСР (1990).

Завірюха Анатолій Іванович – випускник ветеринарного факультету 1960 р. Доктор ветеринарних наук, завідувач лабораторії бактеріології Інституту ветеринарної медицини НААН.

У 1991 р. працював членом комісії зі створення Української академії аграрних наук. У 1995 р. обраний дійсним членом УААН (НААН).

Кирик Микола Миколайович – випускник 1960 р. Професор (1984), декан факультету захисту рослин (1979-1986), проректор з наукової роботи. Дійсний член НААН (1995), АН Вищої школи.

Заслужений діяч науки і техніки України (1992). Нагороджений золотою медаллю Виставки досягнень народного господарства СРСР, знаком «Изобретатель СССР». Член товариства фітопатологів США (1999).

Кропивко Михайло Федорович – закінчив економічний факультет у 1968 р.

Доктор економічних наук, професор, академік НААН, організував і здійснює керівництво відділом організації управління у сільському господарстві в Національному науковому центрі «Інститут аграрної економіки НААН». З 1976 р. по 1992 р. обіймав посади завідувача сектора, головного конструктора проекту, заступника головного інженера, заступника директора «Всесоюзного науково-дослідного і проектного інституту статистичних інформаційних систем Держкомстату СРСР (Український філіал). Є головним конструктором проектів і типових проектних рішень з автоматизації бухгалтерського обліку для підприємств і об'єднань сільського господарства на різних типах обчислювальної техніки. З 2000 р. по 2003 р. працював в Національному аграрному університеті на посаді проректора з інформатизації, а потім завідувача кафедри аграрного консалтингу. Віце-президент Всеукраїнської Спілки інформаційних фахівців АПК, віце-президент Національної асоціації сільськогосподарських дорадчих служб України.

Нагороджений медалями Виставки досягнень народного господарства СРСР.

Лінник Микола Кіндратович – у 1960 р. закінчив факультет механізації сільського господарства. Доктор сільськогосподарських наук (1994), професор (1995), **академік НААН** (1999). Нагороджений премією НААН „За видатні досягнення в аграрній науці” (1999).

З 1967 р. – молодший та старший науковий співробітник, а 1971-1977 рр. – завідувач лабораторії, з 1977 р. – завідувач відділу механізації приготування і внесення органічних добрив Українського науково-дослідного інституту механізації і електрифікації сільського господарства (УНДІМЕСГ). 1980-1994 рр. – заступник директора з наукової роботи УНДІМЕСГ з одночасним виконанням обов’язків завідувача відділу, 1994-2001 рр. – академік-секретар Відділення механізації і електрифікації НААН, з 2001 р. – заступник академіка-секретаря цього відділення.

Лісовий Михайло Павлович – професор, **академік НААН, Академії технологічних наук України**. Директор Інституту захисту рослин НААН

Мазур Генріх Адольфович – випускник факультету агрохімсервісу і ґрунтознавства 1963 р. Доктор сільськогосподарських наук (1991), професор (1992), **академік НААН** (1999). Завідувач відділення систем землеробства і родючості ґрунтів ННЦ «Інститут землеробства НААН», заступник академіка-секретаря відділення землеробства, меліорації та агроекології НААН, зарубіжний член Нью-Йоркської академії наук (1998), член Європейської спілки ґрунтознавців, член Бюро академії наук.

Нагороджений медалями колишнього СРСР, Грамотою Президії Верховної Ради УРСР, срібною медаллю і двома дипломами I ступеня ВДНГ СРСР, орденом України «За заслуги» III ступеня, Почесною Відзнакою Президії НААН.

Маменко Олексій Михайлович – випускник зоотехнічного факультету (1968). Доктор сільськогосподарських наук, професор, член-кореспондент НААН (1995),

академік – секретар відділення зоотехнії НААН (1994-1996), **директор Інституту тваринництва НААН (1995-1999)**, завідувач кафедри прикладної екології ім. О.Колєсова Харківської державної зооветеринарної академії.

Нагороджений орденом „Знак пошани” Міністерства АП України.

Поваженко Іван Омелянович (1901-1991) - закінчив Київський ветеринарний інститут (1925), з 1925 р. по 1991 р. працював в університеті. Доктор ветеринарних наук, професор (1937), **академік УАСГН (1959)**.

За героїзм, проявлений в роки війни, І.О.Поваженко нагороджений багатьма орденами і медалями, в т.ч. орденом Червоної Зірки, орденом Великої Вітчизняної Війни I та II ступеня, після війни нагороджений орденом Леніна та Дружби Народів.

«Заслужений діяч науки УРСР» (1943 р., свідоцтво №1)

Романенко Ілля Никанорович (1909-1982) – випускник Київського зоотехнічного інституту 1932 р. Доктор економічних наук, професор (1953), член-кореспондент ВАСГНІЛ, дійсний член (**академік**) **Української академії сільськогосподарських наук (1956)**, згодом – член Президії, Головний вчений секретар та Голова відділення економіки і організації сільського господарства.

З 1937 р. по 1941 р. він головний редактор і заступник директора Укрсільгоспвидаву. У 1941-1943 рр. уповноважений наркомзему СРСР по Краснодарському краю, надалі займався науковою роботою: старший співробітник, потім зав.відділом і заступник директора по науковій частині інституту економіки АН УРСР. Протягом 1956-1966 рр. займав посаду директора Українського науково-дослідного інституту економіки та організації сільського господарства, одночасно працював завкафедрою економіки сільського господарства Української сільськогосподарської академії.

Як економіст-аграрник представляв Україну за кордоном в різних міжнародних організаціях: в 1957 р. – в Італії та Іспанії, в 1958 р. в Угорщині, в 1960 і в 1963 рр. – в Швейцарії, в 1964 р. - у Франції. У 1965 р. він був затверджений представником на нараду експертів з питань раціоналізації сільського господарства, яка скликаласть Європейською Економічною Комісією ООН у Женеві.

Нагороджено орденом Трудового Червоного прапора, двома орденами “Знак Пошани”, медалями “За трудову діяльність”, “За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941-1945рр”, срібною медаллю ВДНГ.

Савченко Юрій Іванович – випускник зоотехнічного факультету (1962). Вчений з годівлі тварин, технології виробництва продуктів тваринництва та радіоекології, доктор сільськогосподарських наук (1991), професор, **академік Національної академії аграрних наук України** (1995), директор Інституту сільського господарства

працював старшим науковим співробітником Хмельницької державної обласної сільськогосподарської дослідної станції. З 1964 року — завідувач лабораторії годівлі сільськогосподарських тварин, з 1970 року — завідувач відділу тваринництва, а з 1971 року — заступник директора з наукової роботи цієї станції. Із 1977 р. наукова робота вченого пов'язана з Науково-дослідним інститутом сільського господарства Нечорноземної зони України (нині — Інститут сільського господарства Полісся НААН України): спочатку працював завідувачем відділу технології виробництва продуктів тваринництва, з 1980 року — заступником директора з наукової роботи, а з 1982 року і дотепер — директором Інституту. З 1998 року — керівник регіонального Центру наукового забезпечення агропромислового виробництва Житомирської області. . З 1994 року, за сумісництвом з основною роботою, він очолює кафедру в Житомирському національному агроекологічному університеті. Під його керівництвом готуються наукові кадри — кандидати і доктори наук, магістри та спеціалісти. З 2002 по 2007 роки був експертом ВАК України. Засновник наукової школи.

Нагороджений медаллю „За доблестный труд” (1970), „За трудовое отличие” (1971), Орденом „Трудового Красного Знамени” (1986), заслужений працівник сільського господарства України (1997).

Сайко Віктор Федорович – випускник 1965 р. Доктор сільськогосподарських наук (1986), професор, академік НААН, зарубіжний член РАСГН, академік Академії наук Вищої школи України, Української екологічної академії наук та Академії інженерних наук України, член Американської Асоціації хіміків зернових культур (1995), «Заслужений діяч науки і техніки України», двічі лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, лауреат премії ім. В.І.Вернадського (1995).

За досягнення у професіональному світі та внесок у суспільство Правлінням Американського біографічного інституту, як визначна особа, вибраний на престижне звання «Людина року – 2003». Одним із перших отримав нагороду «Людина року» Кембриджської синьої книги (Велика Британія, 2005 р.). Відзначений орденами князя Ярослава Мудрого V ступеня (2000), Трудового Червоного Прапора (1976), двома орденами «Знак пошани» (1965 і 1987), орденами «За заслуги» III ступеня, «За наукові досягнення» Міністерства освіти і науки України, «Знаком Пошани» Міністерства аграрної політики України, Почесною відзнакою Президії НААН.

Тараріко Олександр Григорович – випускник факультету агрохімії і ґрунтознавства у 1963 р. Доктор сільськогосподарських наук, професор (1990), академік НААН (1993). Приймав участь в ліквідації Чорнобильської аварії (1986).

Нагороджений Грамотою Президії Верховної ради УРСР (1978), дипломами ВДНГ СРСР і УРСР, почесними грамотами Держкомітету УРСР по охороні природи (1981), Міністерства вищого і середнього спеціального навчання СРСР (1985), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1991), Заслужений діяч науки і техніки (2007).

Терещенко Віктор Кирилович – закінчив економічний факультет у 1963 р.

Доктор економічних наук, професор (1989), академік НААН (2000), Заслужений діяч науки і техніки України (1998).

Вченим розроблено теорію систем мотивації аграрної праці, біосоціальну концепцію стратегії розвитку соціально-трудоу

відносин, опрацьовано систему розвитку конкурентних відносин в агропромисловому виробництві. Очолює науково-консультаційний центр Асоціації сільських і селищних рад України. Нагороджений двома орденами «За заслуги» III та II ступенів.

Федоренко Віталій Петрович – у 1972 р. з відзнакою закінчив факультет захисту рослин. Доктор біологічних наук (1993), професор (2001), **академік НААН** (2007). З 2003 р. — **директор Інституту захисту рослин НААН**.

Учасник багатьох науково-практичних семінарів з питань захисту рослин, оптимізації методів виявлення шкідників і хвороб та складання прогнозу їх розповсюдження, які проводять НААН, Управління державної служби захисту рослин та Міністерство аграрної політики України. Президент Українського ентомологічного товариства, член правління Міжнародної організації біологічної боротьби із шкідливими організмами

Хмельницький Григорій Олександрович – закінчив ветеринарний факультет (1960). Доктор наук, професор (1982), **академік НААН** (1993), «Заслужений діяч науки і техніки України» (1997).

У 1986-1991 рр. працював проректором УСГА з питань підвищення кваліфікації спеціалістів, у 1991-1996 рр. – академіком-секретарем Відділення тваринництва ветеринарної медицини НААН. Є членом Фармакологічного комітету МОЗ України, науково-технічної ради Міністерства аграрної політики України, очолював експертну раду ВАК України.

Хоменко Іван Іванович – доктор сільськогосподарських наук, професор, **академік НААН**. Директор Городищенського коледжу.

Цвіліховський Микола Іванович - закінчив ветеринарний факультет (1985). Доктор біологічних наук (1998), професор (1998), **академік НААН** (2007).

Іменний стипендіат Кабінету Міністрів України (1994 - 1996 - стипендія молодих вчених).

